UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Sermones magistri Nicolai deniise sacre pagine professoris

Sermones Estiuales De Tempore

Denisse, Nicolas

[Augsburg], 1510

VD16 N 1513

D[omi]nica xxii post Trini[tatis]

urn:nbn:de:hbz:466:1-30616

Visual Library

PRim⁹ art. An poſſit hõ ex libero ar
bitrio a morte pcti reſurgere: Uide
ſup̄. Uel an p pctõ iuſte ſit ĩferẽda mors
gehẽne: Uide dñica. iij. poſt paſcha ſerm.
SEcũdus arti. In pñcip. ₰c. In hoc
tertio qđ eſt infirmitatꝫ curatio. Cir
ca quã tria ſunt iuxta euãgeliuꝫ notãda.
¶ Primo diligẽtia p̄paratiua.
¶ Scđo efficacia opatiua.
¶ Tertio beniuolẽtia regratiatiua.
¶ Primo diligentia p̄paratiua. Amos. iiij.
Prepare in occurſuꝫ dei tui iſrl'. Ad hanc
p̄parationẽ neceſſarie ſũt tres affectiones q̃
in euãgelio notãtur. ¶ Prima eſt affectio
ſperatiua: Regul⁹ em̃ ille cũ audiſſet q̄a
veniret ieſus a iudea ĩ galileã abijt ad eũ
ſperãs impetrare ſanitatẽ filij. Sic pctõꝛ
audiẽs qm̃ ieſus ad eos vẽit q̃ a iudea. i.
ↄfeſſiõe veniũt in galileã. i. trãſmigratõeꝫ
a pctis dꝫ affectu mẽtis ad eũ accedere ĩ
ſpe recupande ſanitatꝫ ſpũalis. Prouerb.
xxviij. Qui ſperat in dño ſanabiẗ ¶ Scđa
eſt affectio timoratiua. Timebat em̃ ille
ne filius morte p̄ueniretẗ añ aduentũ dñi.
Incipiebat em̃ mori. Iõ dicit: Deſcẽde p
us q̃ꝫ moriaẗ fili⁹ me⁹. Sic ₇ pctõꝛ time-
re debꝫ ne morte p̄occupeẗ anteq̃ꝫ ad euꝫ
deſcẽderit dñs p grãm. Iã em̃ mortu⁹ eſt
p culpaꝫ ₇ incipit mori morte gehẽne cui
multũ appropinq̃t. Ps. Appropinquerũt
vſq̃ꝫ ad portas mortis. ¶ Tertia eſt affe-
ctio depcatiua. Depcabaẗ em̃ ille dñm vt
deſcẽderet ₇ ſanaret filiũ ei⁹. Et qꝛ orõ fie-
ri debꝫ cũ integra fide: Iõ dñs arguẽs eũ
in fide tepidũ dixit ei. Niſi ſigna ₇ pdigia
videritis: nõ crediẗ. Greg. Min⁹ itaq̃ꝫ in
chr̃o credidit quẽ nõ putauit poſſe ſalutẽ
dare niſi p̄ſens eſſꝫ ĩ corp̄e. Uerũtñ qꝛ ille
ex deuotiõe repetijt orõem di. Dñe deſcẽ-
de p̄us q̃ꝫ moriaẗ fili⁹ me⁹. iõ exaudit⁹ ẽ.
Theop. Accedat hõ ad ieſũ ₇ p̄ceẗ vt deſ-
cẽdat. i. ↄdeſcẽſu mĩe vtaẗ ₇ parcat pctis
p̄us q̃ꝫ a voluptatũ infirmitate mortifice-
tur. Hec aũt depcatio dꝫ fieri cũ fide Ja-
co. j. Poſtulet aũt in fide nihil heſitans.
¶ Scđo eſt ↄſiderãda efficacia opatiua.
ſcꝫ in chr̃o qui ſolo v̄bo filiũ abſens ſana-
uit dicẽs: Uade filius tu⁹ viuit. i. d ianua
mortis p̄fecte ſanitati reſtitut⁹ eſt. Greg.
Redẽptoꝛ nr̃ vt oñderet qꝛ q̃ alta ſunt ho-
minib⁊: deſpicienda ſunt ſanctis. Et q̃ hoĩ
deſpecta ſunt: deſpiciẽda nõ ſunt: ad filiũ
reguli ire noluit: ad ſeruũ aũt centuriõis
ire paratus fuit. Chryſ. Nabuchođ. itaq̃ꝫ
nũc p̄limi inueniunẗ imitari: vt em̃ ille tũc
de imagine: ſic mõ aliqui de veſte p̄cioſa ₇
equis vl' currib⁊: de ampliatiõe domoꝝ et
picturis parietũ opinãtur ſe eẽ meliores.
quia em̃ qđ erãt hoĩes pdiderũt: ſollicite
huc illucq̃ꝫ circũeũt aliũde ſibĩ glãꝫ q̃rũt
oĩ ſane irriſiõe pleniſſimã. Credidit g̃ re-
gulus ſmoni ieſu: nõdũ tñ integre. Qđ pꝫ
quia eo deſcẽdente: cũ ſerui occurrẽtes fi-
liũ ſanatũ nũciarent interrogabat ab eis
horã ĩ q̃ melius habuerat: q̃ſi volens cer-
tificari vtꝝ hoc caſu factũ eſſet vel ex p̄ce-
pto chr̃i. Et dixerũt ei: qꝛ heri hora ſepti-
ma reliq̃t eũ febris. Cognouit igiẗ pater
qꝛ illa hora erat in q̃ dixit ei ieſus: Filius
tu⁹ viuit. Spũaliter. Preparato pctõri per
affectiões ſupdictas dixit dñs: Uade ₰c.
Theophil'. Uade. i. p̄fectũ ↄtinuũ in bo-
no oſtendas: ₇ tũc filius tu⁹ viuet. Si aũt
ambulare ceſſaueris: mortificabiẗ tibi in-
tellectus circa boni opatiõeꝫ. Itẽ ſpũaliẗ.
febris iniq̃tatis relinq̃t pctõrem hora ſe-
ptima. Per ſeptẽ horas intellige ſeptẽ cõ
ſideratiões q̃s videre poteris dñica. iiij. q̃
dragesime. ſermõe poſt meridiẽ: ₇ in vlti-
ma q̃ eſt amoris inductiua relinq̃t hoĩem
febris pcti. ¶ Tertio eſt ↄſiderãda beni-
uolẽtia regratiatiua: qꝛ peccatoꝛ reuoca-
tus et a febre pcti curat⁹ debet gratias a-
gere deo: q̃ſi dicat cũ Ps. Benedic anima
mea dominũ ₰c. Qui ſanat oẽs infirmita-
tes tuas. Et hoc notaẗ qꝛ regul⁹ iſte re-
cognoſcẽs beneficiũ ſibi factũ credidit in
chr̃m: et domus eius tota. i. familia grãs
agentes deo. Nec ſine cauſa cũ et bruta a-
nimalia recognoſcãt benefactores ſuos.
¶ Exemplũ diciẗ: Si elephas ceciderit ĩ
foueã ₇ venerit aliquis q̃ eũ extrahat: de-
poſita omĩ ſilueſtreitate ſequiẗ eũ q̃ eũ ex-
traxit tanq̃ꝫ ſibi grat⁹. Et Auguſti. dicit:
Quis ſenſus hoĩs nõ erubeſcat ſine lau-
dũ celebritate diẽ claudere: cũ minutiſſi-
me aues ſumma cuꝫ delectatione ₇ dulcĩ
carmine ortum diei p̄ſeq̃ntur ₇ noctis.
PRo tertio articulo applica quod po-
nitur ſerm. ij. dñice. iij. poſt epipha-
niam.

¶ Dñica. xxij. poſt Trini. Ser. p̄mus.

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Nonne opor

tuit ⁊ te miſereri ↄſerui tui ſicut et ego tui miſertus ſum. Matth. xviij. Cõfidimꝰ in dn̄o ieſu: quia qui cepit in vobis opus bonū pficiet vſq̄ i diē chꝛi ieſu. Philip. j. In verbis thematis nos vult impellere dn̄s ad miſcdiam inuicē exhibendā exēplo ſui. Etſi miſericordes ſumꝰ inuicē: ↄfidere debemꝰ quia et miſericoꝛs nobis erit dn̄s. Vn̄ dr̄ apoſtolus: Cõfidimꝰ ⁊c̄. Vbi ſc̄ tria ↄſiderāda. ¶ Primū ↄfidentie affectio. Cõfidimus in dn̄o ieſu. ¶ Scd̄m affectiōis expreſſio. Quia qui cepit in vobis opus bonū pficiet. ¶ Tertiū expreſſionis perfectio: Vſq̄ in diē chꝛi ieſu. ¶ De pmo ps. In dn̄o ↄfido. ¶ De ſcd̄o Philip. ij. Operat̄ in nobis velle et pficere. ¶ De tertio. j. Theſ. v. Integer ſpūs veſter in aduentu domini noſtri ieſu chꝛi ſeruet̄.

¶ Nonne ⁊c̄.

Primꝰ ar. Accipe qõnes ď dei miſericoꝛdia vel de miſericoꝛdia hominis ad hominē. Dn̄ica. iij. vel. iiij. poſt Trini. Et ſilr̄ in ſeqn̄tibꝫ duobꝫ ſermonibꝫ.

Secundus artic̄ls. In euāgelio ppoſuit dn̄s pabolam inductiuā ad miſericoꝛdiam inuicē exhibendā de rege q̄ voluit rōem ponere cū ſeruis ſuis ⁊c̄. Et in fine di. Sic ⁊ pater meꝰ celeſtis faciet ⁊c̄. Augꝰ. Narrauit dn̄s ſimilitudinē valde terribilē: qꝛ ſilē eſt regnū celoꝝ hoi regi q̄ poſuit rōem cū ſeruis ſuis ⁊c̄. Idē. Omis hō debitoꝛ eſt dei: ⁊ debitoꝛē habꝫ fratrē ſuū. Iō deus iuſtus ↄſtituit tibi regl̄aꝫ in debitoꝛe tuo: quā faciet ⁊ ipe in ſuo. In illa aūt pabola euāgelica Tria nobis inſinuant̄ ↄſiderāda q̄ ſp̄ coꝛdibꝫ noſtris infixa debent eſſe.

¶ Primo eq̄tas reddende rōnis.
¶ Scd̄o benignitas diuine miſeratiōis.
¶ Tertio neceſſitas nr̄e imitatiōis.

In hoc ſermōe de pmo qd̄ notat̄ cū dicit̄. Silē eſt reg. celo. hoi regi q̄ voluit rōem .i. ↄputatiōꝫ pōere cū ſeruis ſuis. Regnū celoꝝ hic dr̄ ſtatꝰ eccl̄ie militāt̄ꝫ: q̄ iō celorū regnū dr̄: qꝛ legibꝫ celi ſubijcit̄: ⁊ de ea ad celū pueni̅t. In pdictis aūt ṽbis tria nobis innuunt̄ multū terribilia.

¶ Primo ſublimitas iudicialis ↄdiciōis.
¶ Scd̄o impoſſibilitas finalis euitatiōis.
¶ Tertio nc̄itas obediētial̄ ſubiectiōis.

¶ Primo ⁊c̄. ſ. ſūma ptās iudicis corā quo nos opꝫ rōeꝫ reddere: q̄ tangit̄ cū dr̄: homini regi. Hic rex eſt ipe chꝛs: de q̄ dicit̄ Apoc. xix. Rex regū ⁊ dn̄s dn̄antiū: Huiꝰ aūt regis potētia eſt inuicibilis: ſcia infallibilis: iuſticia inflexibilis. Iō mirabilr̄ timēdꝰ eſt Hiere. x. Quis nō timebit te: o rex gentiū. ¶ Scd̄o impoſſibilitas final̄ euitatiōis: cū dr̄: Qui voluit rōem ponere. Qd̄ eīn voluit dn̄s volūtate bn̄placiti: cū nō eſt impoſſibile aliter fieri in ſenſu cōpoſito. Sap. xvj. Manū tuā effugere impoſſibile eſt. Et Heſter. xiij. Dn̄e rex ops in ditiōe tua cūcta ſunt poſita ⁊ nō eſt qui tue poſſit reſiſtere volūtati. ¶ Tertio neceſſitas obediētial̄ ſubiectiōis: cū dr̄: Cū ſeruis ſuis. Cū eīn ſerui tāti dn̄i ſimꝰ: neceſſe eſt nos plena obediētia eſſe ſibi ſubiectos. Ipſe eīn dr̄ Leuit̄. xix. Ego dn̄s: leges meas cuſtodite. Si aūt ↄtrariū fecerimꝰ multū nobis timendū eſt cū an̄ eiꝰ tribunal venerimꝰ ne tanq̄ ſerui inutiles eijciamur in tenebras exterioꝛes: vt dicit Matth. xxv. Et tanq̄ ſerui nequā tradamur toꝛtoꝛibꝫ: vt dr̄ in euāgelio hodierno. O q̄ timēdū eſt illd̄ iudiciū Heb. x. Horrendū eſt incidere in manꝰ dei viuētis. Exemplū de Agathone Vide in ſecūdo aduētuali. feria. v. poſt ſcd̄am dn̄icam.

Tertiꝰ arti. Aud. ⁊c̄. Et vere grauiſſimū eſt negociū corā deo reddere rōnē. Notate qd̄ dr̄ lex. Quātitas negocij ē conſideranda. ff. de iud. Nonunq̄. Et. C. Vn̄ vi. l. Si qn̄. Et de appellatiōibꝫ. Cū ſit romana. Et de iureiurādo. c. vl. In fi. Attēdite. Si q̄s hꝫet rōem reddere prudēti et ſeuero pncipi de centūmille floꝛenis: credo mltū ſollicitꝰ eſſet: pſtim ſi inutilr̄ ↄſūpſerit. Expone ⁊ applica qm̄ vnicuiq̄ dicturꝰ ē dn̄s illd̄ Luc. xvj. Redde rōem villicatiōis tue.

¶ Ser. ij. p eadē dn̄ica xxij. poſt Trinita.

Nonne opor

tuit ⁊c̄. Hoc oꝛo vt charitas vr̄a magis ac magis abūdet in ſcia ⁊ in omi ſēſu vt p. po. vt ſitis ſince. ⁊ ſine offenſa i diē ieſu. Phil̄. j. Si tales ſimꝰ miſericoꝛdes inui=

cem erimus: ⁊ a deo miſcđiam ꝯſeq̄mur.
Sunt aūt in illis verbis tria notāda.
Primū apl'i orõ. Hoc oro vt ⁊c̄.
Scđm orõnis ratio. vt ⁊c̄.
Tertiū rõnis ꝯcluſio. vt ſ. ſin. ⁊c̄.
De p̄mo. j. Cor. xvj. Oia veſtra in chari
tate fiant. De ſcđo Ro. xij. Probetꝫ q̄ ſit
volūtas dei bōa ⁊c̄. De tertio Eccl. xviij.
Ante iudiciū para iuſticiā.

Nonne ⁊c̄.
Primus articulus. Quere queſtionē
vbi ſupra.
Secūdus arti. In p̄ceđ. ⁊c̄. In iſto di
cendū de benignitate diuine miſera
tiõis: cū đr: Et cū cepiſſet rõez ponere ⁊c̄.
vſq̄: dimiſit. Ubi tria nobis inſinuant̄ cō
ſideranda.
Primo ſeueritas iuſticie
Scđo humilitas penitētie.
Tertio benignitas clemētie.
Primo ⁊c̄. cū đr: Et cū cepiſſet rõem po/
nere. i. ꝯſcias oim diſcutere. In q̄ exami/
natiõe iā nō ſum⁹: ſꝫ poſtmodū dāda erit
ſnia ſm merita. Oblatus eſt ei vn⁹ q̄ de/
bebat decēmilia talēta. i. obligat⁹ ad ma/
gnā penā ꝓpter multa pctā. Cū aūt nō ha
beret vn̄ redderet. i. cū ex ſe nō poſſet ſatiſ
facere: iuſſit eū dñs venūdari et vxorē ⁊ fi
lios ⁊ oia q̄ hēbat: ⁊ reddi. Tūc debitum
pctī reddit̄ cū p eo pene p̄ciū ſoluit̄. Aug.
de q̄ſti. euāge. Per hoc ſignat̄ trāſgreſſorē
decalogi p cupiditate ⁊ p̄uis opib; tanq̄
vxore ⁊ filijs penas ſoluere debuiſſe: qđ ē
p̄ciū ei⁹. Preciū eñ venditi eſt ſupplicium
dānati. Scđo hūilitas pnie. cū đr: Pro
cidens aūt ſeru⁹ ille. i. pctõr p pniam ⁊ hūi
litatē q̄ p̄us ꝯtra dñm q̄i collū erexerat ro
gabat eū d. Patientiā habe in me: donā/
do ſpaciū pnie: ⁊ oia reddā tibi: opa bona
faciēdo ⁊ me emēdando. Remigi⁹. His
v̄bis hūiliatio ⁊ ſatiſfactio pctõris oñdit̄.
Tertio ſuauitas clemētie: cū đr Miſer/
tus aūt dñs ſerui illi⁹ di. ei. Et de. di. ei.
Remigi⁹. Larga dei benignitas et clemē
tia erga pctõres ꝯuerſos: qm̄ ſp parat⁹ ē
pctā dimittere. Chryſ. Uide diuini amo
ris ſupabūdantiā. Petit ſeru⁹ ſoli⁹ tpis
dilatõez: ipe aūt dedit dimiſſiõez. Uole/
bat aūt ⁊ a p̄ncipio dare: ſꝫ nolebat ſolum
ſuū eſſe donū: ſed ⁊ ſupplicatiõis illi⁹ vt nō
incoronat⁹ abſcedat. De hac dei mia vi/
dere potes ampliora ſ. dñica. iij. vbi etiaꝫ
accipe poteris exemplū.
Tertius ar. Aud. ⁊c̄. Uidete ne hac
mia p̄uemi ꝓpter vr̄am negligētiam.
Audite qđ đt lex. C. de reb; creditꝫ Et iu
reiurādo. l. Sics. Abſurdū ē aliquē redi
re ad illđ qđ ſel' rnūciādū eē putauit. Etiā
attēde q̄ꝫ diuie mie videt̄ renūciare q̄ negli
gūt penitēdo ad eā poſtulandā recurrere.
Et decretalis: de p̄uilegijs. c. accedētib;.
đt: q̄ꝫ ſi p̄uilegiū det̄ alicui: ⁊ ille faciat a/
ctū ꝯtriū p̄uiligio: p̄uilegiū meret̄ amitte
re. Magnū certe p̄uilegiū ſi penitētes mi
ſericordiā poſtulam⁹: miaꝫ ⁊ graꝫ recipie
mus. Huic aūt p̄uilegio ꝯtriū faciūt q̄ pe/
nitere negligūt. Hꝫ aūt c. Ex tuar. de p̄ui
legijs. Priuilegiū meret̄ amittere q̄ ſibi p
miſſa abutit̄ p̄tāte. Et h̄ eſt ꝯ eos q̄ dicūt
q̄ꝫ mō ſe nō poſſent corrigere ꝓpter iuuētu
teꝫ ⁊c̄. Pone caſum de eo q̄ renūciauit ſel'
corā iudice de re aliq̄: ⁊ deinde venit vo/
lēs adhuc h̄re partē ſuam ⁊c̄. Expone ⁊c̄.
nōtando illđ Heb. ij. Quō nos effugie/
mus ſi tantā neglexerim⁹ ſalutē.

Dñica. xxj. poſt Trinita. Ser. iij.

Domine de
ſcēde ⁊c̄. Repleti fructu iu/
ſticie p ieſum chr̄m in lau/
dem et gl'iam dei Phil'. j. Si tales fueri/
mus: miſcđiam ꝯſeq̄mur. In illis aūt ver
bis tria ſunt notanda.
Primū bonoꝝ fructuoſa ꝓdicio. Reple
ti fructu iuſticie. Scđm fructuū grati/
oſa p̄ductio: Per ieſum chr̄m. Tertiuꝫ
fructuoſi hois virtuoſa intētio: In laudē
et gl'iam dei. De primo Col'. j. In oi ope
bono fructificātes. De ſcđo Jo. xv. Qui
manet in me ⁊ ego in eo hic fert fructū ml'
tū. De tertio. j. Cor. x. Oia in gl'iam dei
facite.
Salutatio.
Nonne ⁊c̄.
Prim⁹ ar. Queſtionē q̄re vbi ſup.
Scđs ar. In p̄ce. ⁊c̄. In iſto dicēdū ē
de tertio ꝓpoſito. ſ. đ nc̄itate nr̄e imitatõiſ
q̄r vicꝫ nob̄ ē nc̄ariū dñꝫ imitari i miſerā
do. Luc. vj. Eſtote miſicordes ſic̄ ⁊ p̄r vr̄
ce. miſ. ē. Et h̄ oñdit̄ cū đr Egreſſ⁹ aūt ſer
uus ille ⁊c̄. Ubi ſunt tria notāda.
Primo ſeruilis neq̄cie crudelitas.
Scđo diuine iuſticie ſeueritas.
Tertio faciēde mie neceſſitas.

Primo igiẗ. ꝛc. cũ dr̃ Egreſſus autẽ ille a
debito quidã liber ſed iniq̃tatis ſeruꝰ in-
uenit vnũ de cõſeruis ſuis q̇ debat ei cen
tũ denarios. i. q̇ paꝝ offẽderat eũ reſpecti
ue: qꝛ offenſa in hoiem modica eſt reſpe-
ctu offenſe dei ꝛ tenẽs ſuffocabat eũ artã-
do vicꝫ ad vindictã ꝛ ṽba excuſatiõis nõ
audiẽdo dicens. Redde qđ debes. ſ. tor-
mẽtũ ꝓ iniuria. Et ꝓcidẽs rogabat eũ di-
cẽs. Patiaꝫ habe i me ꝛ oia reddã tibi. i.
paratꝰ ſum ſm poſſibilitatẽ meã ſatiſfa-
cere. Ille autẽ noluit: ſꝫ abijt in via cain a
naturali pietate recedendo: ꝛ miſit euꝫ in
carcerẽ crudeľr affligẽdo donec redderet
debitũ plenarie: ꝛ ad nutũ ſatiſfaciendo.
Hic carcer infernꝰ põt itelligi. Tenentes
eñ ꝓxim in nos peccãtẽ in carcerẽ mitti-
mus q̃tiẽs eiꝰ culpe nõ indulgemꝰ: q̃ntũ
eñ in nobis eſt dũ nõ ꝑcimꝰ carceri dãna
mus. Chryſ. Uide dñi caritatẽ ꝛ hui cru-
delitatẽ. Hic ꝓ decẽ milibus talẽtis. Ille
aũt ꝓ centũ denarijs: ille ↄſeruũ hic dñm
rogabat. Et hic q̇dẽ totalẽ abſolutiõeꝫ ac
cepit. Ille aũt nec ſolã dilationẽ quã pete
bat. ¶ Scđo diuine iuſticie ſeueritas. Cuꝫ
dr̃. Uidentes aũt cõſerui eiꝰ. i. angeli vel
q̇cũq3 iuſti ↄtriſtati ſũt valde ꝛ venerũt ꝛ
narrauerũt oia dño q̄ facta fuerãt Remi
gius. Dño narrare ẽ cordis dolores in af
fectu demonſtrare. Tũc vocauit illũ dñs
ꝑ ſniam mortis: ꝛ dr̃ illi. Serue neq̃: oẽ
debitũ dimiſi tibi qm̃ rogaſti me. Nõne ꝰ
oportuit ꝛc. Chryſ. Dñ q̇dẽ decẽ milia ta
lenta debat nõ vocauit eũ neq̃: neq̃ ẽ cõ
uiciatꝰ ſed miſertus: quãdo aũt ↄ ↄſeruũ
ingratus eſt effectꝰ: tũc ei diciẗ. Serue ne
q̃. ꝛc. Remigiꝰ. Nullũ rñſum legiẗ ſeruꝰ
ille dño dediſſe. In q̄ demonſtraẗ ꝙ i die
iudicij ꝛ ſtatim poſt hãc vitã oĩ argumen
tũ excuſatiõis ceſſabit. Seq̇ẗ. Et iratus
dñs nõ ꝑ affectũ ſꝫ ꝑ effectus ſilitudinem
tradidit eum tortoribꝫ. i. demonibus quo
adusq̃ redderet vniuerſũ debitũ. Chryſ.
Nõ ſimpľr dicit tradidit eũ ſꝫ iratus: qđ
non poſuit qñ iuſſit eũ vendi. Nõ eñ hoc
erat ire ſed magis amoris ad correctionẽ
nũc autẽ hec ſententia eſt ſupplicij. Rem.
Quouſq̃: hi poniẗ ꝓ infinito. Et eſt ſen-
ſus. Semꝑ ſoluet ꝛ nũq̃ ꝑſoluet. Chryſ.
Per hoc oſtendiẗ ꝙ ↄtinue. i. eternaliter
puniẗ neq̃ reddet aliq̃ñ. ¶ Tertio tan-
gitur mie faciẽde neceſſitas. cũ dr̃. Sic et
ꝛ patẽ meꝰ celeſtis faciet vo. ſi nõ remi. v.
fratribꝫ ſuis de cor. vr̃is. Hiero. Formi-
doloſa ſnia. Si q̃ua fri nõ dimittamꝰ ma
gna nobis a deo nõ dimittenẗ. Iđo autem
addidit: de cordi. vr̃is. vt oẽm ſimulatõeꝫ
ficte pacis auerteret. Grego. Ubi nõ fue
rit charitatis ꝑſeuerãtia: nulla ẽ ſufficiẽs
pnia. Chryſ. Audiamus immiſericordes
ꝛ crudeles qm̃ nõ alijs ſumus crudeles ſꝫ
nobiſmetipſis. O q̃ grauis eoꝝ ꝑuerſi-
tas q̇ ſibi factas iniurias nolunt dimitte
re. Tales eñ nõ ſunt veri chꝛiani. Inũgi
tur eñ chꝛiſtianꝰ in baptiſmo ad deſignã
dũ ꝙ debet hr̃e cor piũ. Tales ſunt iudei
dure ceruicis ꝛ incircũciſis cordibꝰ: vt hr̃
Act. vij. Uolunt oculũ ꝓ oculo: dentẽ ꝓ
dente. Leui. xxiiij. Tales ſũt ſicut holofer
nes gentilis: de q̄ hẽtur Judith. iij. ꝙ fero
citatem animi eiꝰ mitigare nõ poterant.
Itẽ ſũt ſimiles diabolo: de q̄ dr̃ Greg. ꝙ
nullo põt placari obſequio. O q̃ inſenſati
q̇ ſic vindicari cupiunt. Nam vt dr̃ Sen.
Honeſtũ ꝛ magnũ vindicte genꝰ eſt igno
ſcere. Et iteꝝ. Iniuriaꝝ remediũ eſt obli
uio. ¶ Exẽplũ de alexandro magno legiẗ
Dũ eñ offenſus a quodã nullatenꝰ ire ce
dere vellet: ait ei magiſter ſuꝰ ariſtoteles
Nobiliſſimũ adhuc tibi documẽtũ trade
re poſſum o alexander. Quo dicẽte Pro-
ſto ſum audire. Ait Ariſto. Quis ẽ qui re
gna ſuperauit? Nõne cor tuũ ꝛ potentia?
Sꝫ maiorẽ hodie victoriã adq̇ris ſi ani-
mũ ꝓpriũ viceris. Si aũt neglexeris: aliũ
victorẽ habebis. Ad q̄ ṽba placatus eſt.
Unñ Prouer. xvj. Qui dñaẗ animo: fortior
eſt expugnatore vrbiũ. Sic legiẗ de iulio
ceſare: ꝙ nullius ſolebãt obliuici niſi iniu
riaꝝ. Scribũt etiã naturales leonẽ parce
ꝓſtratis: nec regem apũ aculeum habere.
Sed heu heu: ſunt q̇dã diſcutientes cul-
pas offendentiũ difficultatẽ in remittẽdo
ꝑtẽdentes: mõ qꝛ magne ſunt offenſe: mõ
qꝛ multotiens ↄmiſſe ꝛ multotiẽs remiſſe.
Nõ ſic facit deꝰ: imo magna remittit. Io
hel. ij. Preſtabilis ſuꝑ malicia. Multa ẽt
dimittit. Eſa. lv. Multus eſt ad ignoſcẽ-
dũ. Et multotiens. Matth. xviij. Nõ di-
co tibi: vſq̃ ſepties ſꝫ vſq̃ ſeptuagies ſe-
ptiẽs.
¶ Tertius ar. Aud. ꝛc. Uide
te ne ↄtra miſcđiam agatis ꝛ ſic dei

miſcdiam amittatꝫ. Nā vt habeť. ff. de penis. l. vl. Unuſqſq3 ꝓuandus ē eo ꝯ quod agit. Et. xvij. q. iiij. Sicut antiqtus. Qui iniuriā facit eccleſie: ꝓuari dꝫ cōmūmone ipſius. Certū eſt aūt ꝙ iniuriā facit eccleſie q̄ facit ꝯ charitatē ꝛ miſcdiaꝫ. Per charitatē em̄ ꝯſiſtit vnitas eccl'ie. Audite. Nōne nimis fatuꝰ eſt q̄ deſtruit pōtē ꝑ quem hꝫ neceſſario tranſire aut in flumine ꝑire. Uide ḡ ne frangatis miſcdie pontē. Et nōne ſtultiſſimū diceretis eū cui rex dixerit Relaxa debitori tuo decē denarios et dabo tibi mille florenos: alias te ꝑpetuo carceri recludā: ſi ille relaxare decē noluit Expone ꝛ applica notando illud. Eccl. xxviij. In hoīeꝫ ſibi ſimilē nō hꝫ miſcdiaꝫ ꝛ deprecať ꝓ peccatis ſuis: quaſi di. hoc fruſtra facit.

¶ Dñica. xxiij. poſt trini.
¶ Sermo p̄mus.

Reddite que

ſūt ceſaris ceſari ꝛ q̄ ſunt dei deo. Math. xxij. Imitatores mei eſtote ꝛ obſeruate eos q̄ ita ambulant ſicut habetis formā noſtrā. Phil'. iij. Si bn̄ capiātur ꝟba ꝓpoſita magni ſūt pōderꝫ. Si em̄ ceſaris. i. diaboli eſtꝫ: reddemini ceſari ꝛc̄. Propť qd̄ paulus q̄ dei erat ꝛ oēs tales eſſe cupiebat ſcribebat ad philippenſes: eos ꝛ oēs alios exhortans ad ſui imitationē dicēs. Imitatores mei eſtote ꝛc̄. Ubi tria facit.

¶ Primo ponit ſcrē imitatiōis exhortationē: cū dr̄ Imitatores mei eſtote.

¶ Scd̄o exhortatiōis ampliationē: ꝛ obſeruate eos qui ita ambulant.

¶ Tertio ampliationis ſpecificationē: ſic habetis formā noſtrā.

Pro his tribus. j. Cor. xij. Emulamini charismata meliora Uł nota ibi apl'i ſecuritatē: charitatē: ꝛ ſedulitatē. In illis em̄ verbis oſtendit ſe ſecurū eſſe de fide: doctrina: ꝛ operē: oñdit ſe charitatē habere ad oēs: ꝛ ſedulū eē ad aliene ſalutis ꝓcurationē. De ꝑmo. ij. Tim. j. Scio cui credidi ꝛ certus ſum. ꝛc̄. De ſcd̄o. ij. Cor. xj Emulor em̄ vos dei emulatiōe. De tertio ibidē. Inſtātia mea q̄tidiana ſollicitudo oīm eccleſiarū.

PRimꝰ ar. Utrū ſint aliq̄ anie reddē de ceſari. i. diabolo: Q̄ nō. Oēs aīe ſūt ipſius dei. Ezech. xviij. Oēs anie mee ſūt. Cōtra. Oēs anie peccatrices ſūt filie diaboli. Joā. viij. Uos ex patre diabolo eſtis. ¶ Rñdet Augꝰ. di. ꝙ mali ꝛſi ſint filij dei rōne nature: ſūt tñ ex diabolo ꝛ diabolo reddendi rōne vicij ꝛ praue affectiōnis. ¶ Pro fūdamēto. Oīs bonitas ſiue nature ſiue moris eſt a deo. Boecius lib. de ꝯſolatiōe. Oē hominū genꝰ ſimili ſurgit ab ortu. Unꝰ em̄ rex pr̄ eſt: vnꝰ cuncta miniſtrat. Et Sen̄. ad lu. Nulla ſine deo mēs bona eſt. Ex ꝑma auctoritate ſatis habeť ꝙ oēs ſūt a deo rōne nature ꝛ creatiōis. Ex ſcd̄a habeť ꝙ oēs boni rōne bonitatis ſūt ex deo: ſꝫ ex oppoſito dicēdū eſt ꝙ oēs mali ſūt ex diabolo. Cū ḡ q̄ritur An ſint aliq̄ ꝛc̄. Dic rñ. vt ſ. Ex q̄ ꝯclude ꝙ nō ſatis ē eſſe ex dō ꝑ nature creationē niſi a deo ſimꝰ ꝑ virtuoſaꝫ affectionē. Nā ſi dixerit ſap. Sap. xj. Nihil odiſti eorū q̄ feciſti: tamē dicit. pſ. Odiſti oēs q̄ operanť iniq̄tatē. Audite miſeri pctōres ꝛ pēſate q̄ȝ horrēdū ſit eē in odio dei: o lubrici ꝛ vr̄i fautores: o cupidi ꝛc̄. o indurati pctōres obſtinati: excōicati. ꝛc̄. Queritis forſan Uñ ſciri pōt ꝙ aliq̄ ſint vel nō ſint ex deo. Audi ipm̄ chr̄m. Jo. viij. Qui ex dō eſt ꝟba dei audit ꝓpterea vos nō auditis q2 ex deo nō eſtis. Terribile ꝟbū ꝯ phariſeos ꝑfidos ꝛ ſimulatores ꝛ eoꝝ ſimiles q̄ dei ꝟbū efficaciter nō audiūt. Et vñ hoc niſi q2 ꝯſiderare negligūt. ¶ Figura Leuitici. xj. Omē aial qd̄ nō ruminat reputabať imūdū. Spūal'r defectus ruminādi dr̄ defectꝰ ꝯſiderādi. Illi ḡ q̄ negligūt cōſiderare ꝟbū dei diaboli ſūt ꝛ diabolo gubernanť ꝛ diabolo ſūt reddēdi. ¶ Figura j. Reg. xvj. Saul cū audiebat dauid percutientē citharā nō agitabať a ſpū maligno. Spūaliter pctōr maligno ſpū ſeductus cōfortať cū audit verbi dei ꝑdicatorem. Gloſa ſup illo ꝟbo Cāti. Sonet vox tua in auribus meis. Tunc predicatoris vox auribꝰ audiētiū ſonat viriliter: qñ miſericordie dulcedinē ad illā inclamātibus ꝓponit humiliter: ꝛ quādo in peccato obſtinatis tartarea minatur ſupplicia.

SCōs arti. In themate ꝛ per totum textū euangelicū tria ſunt notanda.